

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 424
din 22.07.2008**

Dosar nr.: 343/2008

Petiția nr.: 6328/29.04.2008

Petenți: G P -D

L N -in calitate de mostenitor al defunctului P P
controlori financiari ai Curtii de Conturi a României.

Reclamat: Curtea de Conturi a României

Obiect: aplicarea discriminatorie a sporului de 75% la indemnizație personalului din cadrul Autorității de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României, începând cu anul 2005 și până în prezent, comparativ cu controlorii financiari.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. G P -D

L N -in calitate de mostenitor al defunctului P P , cu domiciliul ales la Societatea Civilă Profesională de Avocați „Postolache și Asociații”, cu sediul în București, B-dul Tineretului, nr. 53, bl.65, sc.A, parter, ap.3, Sector 4.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Curtea de Conturi a României, cu sediul în București, str. Lev Tolstoi, nr.22-24, Sector 1.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petenților vizează existența unui tratament discriminatoriu aplicat între controlorii financiari aparținând aceluiași sistem în legătură cu aplicarea sporului de 75% la indemnizație personalului din cadrul Autorității de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României, începând cu anul 2005 și până în prezent.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin sesizarea înregistrată cu nr. 6328 din 29.04.2008, petenții arată că își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Conturi a României. Prin legea nr. 200/2005 a fost constituită pe lângă Camera de Conturi a României, Autoritatea de Audit pentru fondurile acordate României de Uniunea Europeană prin programele ISPA și SAPARD și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada postaderare. Controlorii financiari încadrați în această Autoritate de Audit, beneficiază de o majorare a indemnizației de 75% față de ceilalți controlori financiari din cadrul Curții de Conturi a României.

3.2. Astfel, deși ocupă aceleași funcții, având aceeași lege de salarizare și își desfășoară activitatea în cadrul aceleași instituții, prin aplicarea neunitară a reglementărilor legale, s-a produs o discriminare la nivelul salarizării, contrar art. 6 din Codul muncii, art. 7 și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 7 din Pactul Internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.4 din Cartea Socială Europeană revizuită.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. nr. 6328 din 29.04.2008, formulată de petenți, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al Curții de Conturi a României, cu privire la obiectul petiției.

Curtea de Conturi a comunicat punctul său de vedere prin adresa înregistrată cu nr. 7258 din 22.05.2008.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr.7960 din 05.06.2008 a fost citată Curtea de Conturi a României, prin reprezentant iar prin adresa cu nr. 7964 din 05.06.2008 au fost citați petenții, prin reprezentant ales, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.06.2008.

4.4. La termen s-au prezentat petenții, prin apărător. Având în vedere excepțiile invocate de Curtea de Conturi, Colegiul a acordat termen pentru concluzii scrise la data de 20.07.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Având în vedere că reclamata a invocat excepția tardivității petiției, petenții solicită respingerea acesteia. Argumentul invocat cu privire la luarea la cunoștință despre săvârșirea discriminării la data de 28.06.2005 și sesizarea depusă la C.N.C.D. la data de 29.04.2008, peste termenul legal de 1 an, nu poate fi primit. Art. 20 din O.G. nr. 137/2000 trebuie coroborat ipotezei petiției deduse soluționării, astfel încât termenul, practic, începe să curgă de la momentul încetării acțiunii discriminatorii, în speță, luna curentă, a efectuării plăților salariale, ce au caracter discriminatoriu. În acest sens, ne situăm în ipoteza unei discriminări continue.

5.1.2. Pe fond, prin aplicarea prevederilor art. 2 din Legea nr. 490/2004 și art.3 din H.G. nr. 170/2005, s-a creat o diferențiere între controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi a României. Astfel, controlorii financiari încadrați la Autoritatea de Audit din cadrul Curții de Conturi a României, beneficiază de o majorare a indemnizației de 75% față de ceilalți controlori financiari din cadrul Curții de Conturi.

5.1.3. Deși ocupă aceleași funcții, având aceeași lege de salarizare și își desfășoară activitatea în cadrul aceleași instituții, prin acordarea diferențiată a sporului în speță, s-a produs o discriminare la nivelul salarizării, contrar art. 6 din Codul muncii, art. 7 și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 7 din Pactul Internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.4 din Carta Socială Europeană revizuită.

Susținerile reclamatei, Curtea de Conturi a României

5.2.1. Prin adresa înregistrată cu nr.7258 din 22.05.2008, Curtea de Conturi invocă excepția tardivității introducerii petiției la C.N.C.D., având în vedere depășirea termenului de 1 an stipulat de art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Astfel, raportat la faptul că între data la care petiționarii au luat cunoștință de săvârșirea discriminării, respectiv 28.06.2005, data intrării în vigoare al legii nr. 200/2005 și data sesizării C.N.C.D., 29.04.2008, se excede termenul de 1 an, se solicită respingerea petiției ca tardiv formulată.

5.2.2. Legiuitorul român a adoptat o serie de acte normative privind înființarea unui organism asociat pe lângă Curtea de Conturi. Astfel, a fost adoptată O.U.G. nr.22/2005 pentru completarea Legii nr. 94/1992 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2005. Potrivit acestei legi, salarizarea personalului din cadrul Autorității de Audit se face în conformitate cu legislația privind salarizarea personalului din cadrul Curții de Conturi și cu prevederile legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare.

5.2.3. În anii 2005-2008 sistemul de salarizare pentru petenți a fost reglementat prin acte normative care nu prevăd acordarea sporului de 75%,

respectiv O.U.G. nr. 160/2000, aprobată de legea nr. 711/2001, legea nr. 233/2006, O.G. nr. 27/2007, aprobată prin legea nr. 219/2007, O.G. nr. 14/2008.

Pentru a beneficia de majorarea la care se face referire în petiție este necesar avizul Ministerului Finanțelor Publice, aviz ce nu a fost eliberat pentru controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi a României.

5.2.4. În raport cu petiția și discriminarea, astfel cum este definită în art. 2 din O.G nr. 137/2000, republicată, petenții nu precizează care sunt criteriile legale de discriminare aplicate de Curtea de Conturi, iar sporul de 75% nu se încadrează în categoria drepturilor recunoscute de lege pentru controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi a României.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 **În fapt**, Colegiul Director reține că sesizarea petenților vizează existența unui tratament discriminatoriu aplicat între controlorii financiari aparținând aceluiași sistem în legătură cu aplicarea sporului de 75% la indemnizație, personalului din cadrul Autorității de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României, începând cu anul 2005 și până în prezent.

6.2. **În drept**, analizând susținerile petenților și excepțiile invocate de Curtea de Conturi a României, Colegiul Director reține în primă instanță excepția tardivității introducerii sesizării, urmând a soluționa acest aspect.

6.2. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, coroborat circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte din data de 28.06.2005. Acest aspect rezultă din susținerile partilor cât și din circumstanța adoptării și aplicării legii nr. 200/2005, publicată în Monitorul Oficial nr. 550 din data de 28.06.2005.

6.3. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

6.4. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațione tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen preempțoriu.

6.5. Susținerile Curții de Conturi sunt pertinente, și crează prezumția evidentă că între data la care petiționarii au luat cunoștință de săvârșirea discriminării, respectiv 28.06.2005, data intrării în vigoare a legii nr. 200/2005,

subsecvent aplicării ei și data sesizării C.N.C.D., la 29.04.2008, se excede termenul de 1 an. Însă în analiza caracterului tardiv al introducerii petiției, în cauza de față, trebuie pornit de la premisa că posibilul tratament diferențiat are formă continuă. Evident, actul procedural pe care trebuiau să îl îndeplinească petenții, este legat de săvârșirea faptei care constituie discriminare. Or, în speță, se reține o formă continuă, devreme ce efectele actelor normative incidente situației petenților, se produc inclusiv în prezent. Astfel, faptele care condiționează efectuarea actului procedural, în speță sesizarea C.N.C.D. având caracter continuu și curgerea termenului prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, este legată, ca moment de pornire, de această formă continuă. În același sens, termenul de un an în speță nu se calculează de la data intrării în vigoare a actului normativ ci de la data la care petenții se află în situația prevăzută de actul în speță, în caz contrar petenții neavând interes în formularea sesizării.

6.6. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul Director urmează a respinge excepția tardivității introducerii plângerii.

6.7. Pe fond, Colegiul Director reține că petenții, astfel cum rezultă din plângere, sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la discriminarea existentă ce are la bază acordarea diferențiată a sporului de 75% aplicat la nivelul retribuției de bază numai controlorilor financiari din cadrul Autorității de audit. În acest sens, petenții arată că legea nr. 200/2005 privind aprobarea O.U.G. nr. 22/2005 a dispus înființarea Autorității de Audit iar salarizarea personalului din cadrul acestei structuri se face în conformitate cu legislația privind salarizarea personalului din cadrul Curții de Conturi precum și cu prevederile legii nr. 490/2004. Potrivit art. 1 din legea nr. 490/2004 salariile de bază corespunzătoare funcțiilor în care este încadrat personalul prevăzut la art. 1 pot fi majorate cu minimum 50% față de cele prevăzute de lege, dar nu mai mult de 100%. De asemenea, H.G. nr. 170/2005 prevede acordarea unei majorări de 75% la salariul de bază prevăzut de lege, potrivit bugetului aprobat al fiecărei instituții publice. Corelativ prevederilor art. 17 din legea nr. 94/1992, petenții consideră că acordarea indemnizației de 75% numai personalului din cadrul Autorității de Audit constituie discriminare. (vezi în acest sens infra 5.1.1.-5.1.3.)

6.8. Coroborat acestor considerente, Colegiul Director observă că în fapt, petenții sesizează C.N.C.D. cu privire la o situație care decurge ipso jure din prevederile actelor normative incidente situației invocate, în speță Legea nr. 200/2005, legea nr. 490/2004, legea nr. 94/1992, H.G. nr. 170/2005. Or, din acest punct de vedere, Colegiul Director, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, este de opinie că împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din prevederile actelor normative invocate de petenți. Astfel, în exercitarea competențelor sale, Colegiul este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță generică ce decurge din acte normative, prevederi ce instituie discriminări, în opinia petenților, prin aplicarea legii personalului din Autoritatea de Audit comparativ cu controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi.

6.9. Or, din acest punct de vedere, Colegiul Director ia act că prin Ordonanța de Urgență nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru

soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial nr. 462 din 20 iunie 2008, potrivit Art. V. „În Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, după alineatul (2) al articolului 19 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: "(3) Sesizările având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării."

6.10. Raportat la prevederile art. 19 din O.G. nr. 137/2000, republicat, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 75/2008, rezultă fără echivoc că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența de a soluționa sesizările care au ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar.

De altfel, Colegiul constată că obiectul petiției deduse soluționării este indisolubil legat de adoptarea și aplicarea măsurilor legislative cu privire la politica de salarizare a controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi a României, respectiv a personalului din cadrul Autorității de Audit.

Luând în considerare faptul că normele de competență sunt de aplicație imediată, Colegiul urmează a respinge petiția, în temeiul art. 19 alin.3 astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 75/2008.

6.11. Pe de altă parte, dincolo de aspectul corelativ articolului 19 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director constată că, în anul 2007, a fost sesizat cu privire la aspecte identice, pronunțându-se prin Hotărârea nr. 441 din 28.11.2007.

În considerentele de drept ale acestei hotărâri, parag. 6.10 - 6.26 (hotărârea nr. 441/28.11.2007), Colegiul a reținut că „6.10. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. 6.11. Subsecvent reținerii unei împrejurări generice de tratament diferit, Colegiul Director se raportează la obiectul petiției pentru a analiza dacă ne situăm în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective, etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46) În același sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea raportului de analogie a unor categorii profesionale a analizat modalitatea de organizare, admitere în profesie, definitivare, mandat, corpul de drepturi și obligații, sfera diferită a activităților desfășurate, tangența cu diferitele

ramuri de drept, etc. (vezi CNCD, Hotărârea nr. 334 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 333 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 249 din 27.08.2007)”

În continuare, Colegiul a reținut următoarele: „6.12. ... din analiza dispozițiilor legale ce reglementează activitatea categoriilor de personal indicate de petenți, constată că „sporul de 75%” este acordat printr-un act normativ special prin prisma atribuțiilor speciale pe care aceste categorii de persoane le exercită, respectiv gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României prin instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, prin fondurile FEOGA, secțiunea Garantare, și prin fondurile structurale și de coeziune. Reținem, că în speță, categoriile de persoane prevăzute în art. 1 din Legea nr. 490 din 10 noiembrie 2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, în fapt, „personalul de specialitate din cadrul structurilor care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României prin instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, prin fondurile FEOGA, secțiunea Garantare, și prin fondurile structurale și de coeziune, constituit din personal contractual sau, după caz, funcționari publici”, poate beneficia de o majorare a salariilor de baza corespunzătoare funcțiilor, cu minimum 50% față de cele prevăzute de lege, dar nu mai mult de 100%, astfel cum rezultă din prevederile art.3 din Lege”.

„6.13. În opinia Colegiului Director, astfel cum rezultă din reglementările legale citate, majorarea prevăzută de lege, cuprinsă între 50% și 100% din salariul de baza corespunzător funcției este circumscris unor condiții expres prevăzute de lege, corelative specificului activității în beneficiul căreia se acordă sporul. Astfel, acordarea majorării de salariu este condiționată sine qua non de gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României prin instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, prin fondurile FEOGA, secțiunea Garantare, și prin fondurile structurale și de coeziune. Acest aspect rezultă din însăși formularea textului de lege care prevede majorarea în speța, potrivit art. 3 din lege personalului corepsunzător, menționat în art. 1 din lege”.

„6.14. În acest sens, Hotărârea de Guvern nr.170 din 9 martie 2005 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, publicată în Monitorul Oficial nr. nr. 215 din 14 martie 2005 prevede în art.1 lit. a ca prin „a) gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare” se definește (n.n.) „totalitatea activităților de programare, implementare, monitorizare, raportare, evaluare, contractare, audit, control tehnic și financiar, efectuare a plăților, precum și activități specifice de coordonare, cu privire la instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, fondurile FEOGA secțiunea Garantare, fondurile structurale și fondul de coeziune”.

„6.15. Categoriile de persoane cărora se poate aplica majorarea la salariul de baza corespunzător funcției, sunt precizate în H.G. nr. 170/2005 prin art. 2, în speța: „a) personalul de conducere și personalul de specialitate, constituit din funcționari publici sau personal încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, având atribuții în procesul de gestionare a asistenței financiare nerambursabile comunitare sau care desfășoară activități adiacente, de natură financiar-contabilă sau juridică, încadrat în următoarele structuri:- direcțiile de specialitate din subordinea

coordonatorului național al asistenței (CNA), având responsabilități în coordonarea asistenței comunitare; - direcțiile de specialitate din subordinea coordonatorului național al Programului ISPA (CNI), având responsabilități în coordonarea asistenței comunitare; - Fondul Național de Preaderare; - agențiile de implementare pentru programele PHARE și ISPA; - Oficiul de Plati și Contractare PHARE; - unitățile de implementare pentru programele din cadrul autorităților de implementare PHARE și ISPA; - autoritățile de management, desemnate prin hotărâre a Guvernului; - organismele intermediare, desemnate prin hotărâre a Guvernului; - autoritățile de plata, desemnate prin hotărâre a Guvernului;

b) alte categorii de personal încadrat în structurile de control al gestionării asistenței financiare nerambursabile comunitare din cadrul instituțiilor publice, având atribuții în procesul de control al fondurilor comunitare”.

„6.16. Potrivit art. 3 din H.G. nr. 170/2005 „(1) În conformitate cu prevederile art. 2 și 3 din Legea nr. 490/2004, salariile de baza ale personalului prevăzut la art. 2 se majorează cu 75% fata de cele prevăzute de lege, potrivit bugetului aprobat al fiecărei instituții publice. (2) Majorarea salariului de baza se realizează în baza avizului prealabil al Ministerului Finanțelor Publice, în calitatea sa de instituție coordonatoare naționala a asistenței și coordonatoare naționala a Programului ISPA”.

„6.17. Colegiul Director constata ca majorarea prevazuta de lege este acordata urmare unei proceduri prealabile de avizare prevazuta in mod expres de prevederile art.5 si art.6 din H.G. nr. 170/2005. Astfel, potrivit art. 5 „(1) Pentru a beneficia de majorările salariale prevăzute la art. 3, instituțiile publice în cadrul cărora funcționează structurile menționate la art. 2 vor solicita Ministerului Finanțelor Publice avizarea structurilor și a personalului care au ca obiect de activitate gestionarea fondurilor comunitare.

(2) Avizul se acorda de către ministrul finanțelor publice sau, prin delegare, de către secretarul de stat având calitatea de coordonator național al asistenței (CNA) și coordonator național al Programului ISPA (CNI).

De asemenea potrivit art. 6 „Instituțiile publice în cadrul cărora funcționează structurile prevăzute la art. 2 vor solicita avizul Ministerului Finanțelor Publice pe baza următoarelor documente:

- a) regulamentul de organizare și funcționare al instituției publice;
- b) structura organizatorică a instituției publice;
- c) ordinul/decizia de constituire a organismelor menționate la art. 2 lit. a), emis/emisă de către conducătorul instituției respective;
- d) ordinul/decizia de numire a personalului pentru care se solicita avizarea, pe posturi cu atribuții în gestionarea fondurilor comunitare, emis/emisă de către conducătorul instituției respective, care va cuprinde și lista persoanelor numite;
- e) fișele de post ale personalului pentru care se solicita avizarea, aprobate de către conducătorul instituției respective și care sa cuprindă toate atribuțiile și timpul alocat în procente pentru îndeplinirea acestora”.

„6.18. Corelativ acestor aspecte, Colegiul Director constata ca potrivit Ordonantei de Urgenta nr. 22 din 17 martie 2005 pentru completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicata in

Monitorul Oficial nr. 251 din 25 martie 2005, având în vedere obligațiile ce revin României, până la data de 31 martie 2005, în conformitate cu memorandumurile și acordurile de finanțare încheiate între Guvernul României și Comisia Europeană, precum și în conformitate cu recomandările Raportului de audit pentru programul ISPA emis de Comisia Europeană în data de 11 noiembrie 2004, a fost stabilită necesitatea înființării unui organism asociat pe lângă Curtea de Conturi. Potrivit Art. 14¹ „Acest organism va asigura verificările și auditul extern asupra fondurilor aferente programelor ISPA și SAPARD, în conformitate cu prevederile memorandumurilor, respectiv acordurilor de finanțare, precum și asupra fondurilor structurale”.

„6.19. În acest sens, prin Legea nr. 200 din 23 iunie 2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2005 pentru completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial nr. 550 din 28 iunie 2005, „pe lângă Curtea de Conturi se constituie Autoritatea de audit pentru fondurile acordate României de Uniunea Europeană prin programele ISPA și SAPARD și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada postaderare”.

Potrivit Art. 14². - (1) În conformitate cu prevederile legislației comunitare și naționale aplicabile programelor ISPA și SAPARD, precum și fondurilor aferente asistenței financiare acordate României de Uniunea Europeană în perioada postaderare, atribuțiile Autorității de audit sunt, în principal, următoarele:

- a) audit de sistem, verificarea pe baza de esanțion și audit final;
- b) verificări și audit extern asupra fondurilor structurale de care va beneficia România începând cu anul 2007;
- c) verificarea anuală a modului de funcționare a sistemelor de management și control stabilite pentru derularea programelor ISPA și SAPARD;
- d) verificarea cheltuielilor eligibile declarate, pe baza de esanțion reprezentativ;
- e) efectuarea unor verificări adecvate în vederea emiterii declarațiilor la finalizarea măsurilor și programelor;
- f) certificarea conturilor anuale SAPARD în ceea ce privește integralitatea, acuratența și veridicitatea acestora;
- g) verificarea existenței și corectitudinii elementului de cofinanțare național.

(2) Pentru realizarea atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea de audit încheie acorduri cu structurile responsabile pentru coordonarea fondurilor aferente programelor ISPA și SAPARD, respectiv cu autoritățile de management pentru fondurile aferente asistenței financiare acordate României de către Uniunea Europeană în perioada postaderare”.

„6.20. Fata de aceste aspecte, Colegiul Director, din analiza dispozițiilor legale ce reglementează activitatea categoriilor de personal indicate de petenți, constată că majorarea în cauză este acordată prin acte normative speciale prin prisma atribuțiilor speciale pe care aceste categorii de persoane le exercită, respectiv gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României. Categoriile de persoane care exercită astfel de atribuții sunt reglementate de lege, iar majorarea este acordată în urma unei proceduri prealabile de avizare (art.5 și art.6 din H.G. nr. 170/2005)”

„6.21. Comparativ cu aceste categorii profesionale, potrivit legislației corelative controlorilor financiari, Colegiul Director retine ca Legea nr. 711 din 3 decembrie 2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial nr. 785 din 11 decembrie 2001, constituie actul normativ aplicabil petenților în materia salarizării. Potrivit O.U.G. nr. 160/2000, art.1 „Controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi se remunerează cu indemnizație lunară, conform anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 2 prevede ca „(1) Valoarea de referință sectorială și coeficienții de multiplicare prevăzuți în anexa constituie baza de calcul pentru stabilirea cuantumului indemnizației lunare a controlorilor financiari, corectată periodic în raport cu evoluția prețurilor de consum în condițiile stabilite de lege pentru determinarea și corecția valorii de referință sectorială prevăzută de lege pentru funcțiile de demnitate publică. 2) Cuantumul indemnizației lunare se stabilește pe baza valorii de referință sectorială înmulțită cu coeficientul de multiplicare prevăzut în anexa. Rezultatul se rotunjește din o mie în o mie lei în favoarea persoanei respective.

Întrucât potrivit Art. 3 „Indemnizația este unica formă de remunerare lunară a activității corespunzătoare funcției de controlor financiar și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial”.

„6.22. În acest sens, Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau de comparabilitate între categoriile de persoane care sunt invocate în obiectul petiției deduse soluționării. Colegiul Director retine ca pertinenta observației petenților cu privire la faptul că sub aspect organizatoric, controlorii financiari din cadrul Camerelor Județene și controlorii financiari din cadrul Autorității de Audit fac parte din structuri ale Camerei de Conturi a României, și beneficiază de prevederile legii privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, însă aceste aprecieri nu determină situarea celor două categorii în câmpul de comparabilitate sau analogie subsecvent reținerii unui tratament diferențiat”.

„6.23. Natura activităților desfășurate de controlorii financiari din cadrul Autorității de Audit corelative gestionării asistenței financiare comunitare acordate României situează această categorie într-o poziție diferită de cea a controlorilor financiari din cadrul Camerelor Județene, constituind o categorie distinctă în privința căreia legiuitorul a stabilit posibilitatea majorării salariului de bază corespunzător funcției, condiționată desfășurării unor activități specifice și unei proceduri prealabile de avizare, determinată de obligațiile ce revin României în procesul de aderare și postaderare la Uniunea Europeană”.

„6.24. Raportat la elementele constitutive ale discriminării prevăzute de art. 2 din O.G. nr.137/2000, din probele aflate la dosar incidente obiectului petiției, nu se poate reține un criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit mobilul sau cauza determinantă în aplicarea

tratamentului ipotetic diferit. Colegiul Director reține că, art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Raportat însă la elementele particulare ale petiției deduse soluționării, Colegiul Director, din probele aflate la dosar este în imposibilitate de a reține un alt criteriu care a constituit mobilul tratamentului diferit aplicat. Sintagma „orice alt criteriu” trebuie interpretată în sensul existenței unui criteriu care este concretizat, materializat în fapt și care constituie mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege”.

„6.25. Or în petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține că reglementările legale incidente sunt circumscrise unor condiții care ating un grad de justificare obiectivă și rezonabilă, date de gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României, care a fost determinată de obligațiile ce revin României în procesul de preaderare și postaderare la Uniunea Europeană. Astfel majorarea care face obiectul petiției este acordată unor categorii de persoane expres și limitativ prevăzute de lege, circumscrise spectrului de activități de gestionare a fondurilor comunitare acordate României, potrivit unei proceduri prealabile de avizare. Colegiul Director se raliază statuării Curții Constituționale prin care „Legiuitorul este în drept, în considerarea unor situații deosebite, să adopte, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socio-profesionale. Tratamentul juridic diferit, instituit pentru anumite categorii socio-profesionale, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări, în sensul interzis de art. 16 alin. (1) din Constituție, ci se justifică, obiectiv și rezonabil, prin situația diferită în care se afla acele categorii de cetățeni”.

„6.26. În acest sens, raportându-ne la petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția tardivității introducerii plângerii invocate de Curtea de Conturi a României.

2. Respinge petiția în temeiul prevederilor art. 19 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, republicată, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 75/2008;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite părților G P D

P L N -in calitate de mostenitor al defunctului P P , cu domiciliul ales la Societatea Civilă Profesională de Avocați „Postolache și Asociații”, cu sediul în

5. O copie a hotărârii se va transmite Curții de Conturi a României, cu sediul în București, str. Lev Tolstoi, nr.22-24, Sector 1.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

MONICA VASILE - Membru

Data redactării 08.08.2008

Red. G.D., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

